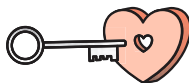

Nejdřív jsem se bála, že přijdu pozdě, protože městská hromadná doprava mi zrovna nepřála, ale naštěstí jsem dorazila tak akorát. Nevím proč, ale měla jsem utkvělou představu, že na tantra masáž se musí přijít v předstihu. S malou dušičkou jsem zazvonila na zvonek, přesně jak stálo v pokynech, a čekala před velkými vraty vedoucími kamsi do dvora. Masér Slavomír, který mi přišel otevřít, vůbec nevypadal jako na fotce na internetu. Byl to on, to jo, ale nevypadal jako masér, nevypadal vlastně ani jako normální chlap. Působil trochu zženštile, byl vysoký, šlachovitý, hodně opálený, a když promluvil, měl strašně tichý medový hlásek. Na první pohled jsem v něj neměla absolutně žádnou důvěru, ale už nešlo couvnout. Teda šlo, vždycky jde couvnout, ale než jsem si stihla cokoliv rozmyslet, vrata už byla zavřená a já stála v průchodu domu.

Masér si mě dovedl do sklepního prostoru upraveného na salon. Vůbec nepromluvil, žádné „jakou jste měla cestu“ nebo něco takového. Vevnitř mi ukázal na sprechu a vysvětlil základní organizační pokyny. Podle instrukcí jsem se osprechovala, zabalila do šátku a usedla na matraci v masážní místnosti, která volně navazovala na koupelnu. Místnost to byla dost malá, asi taková, jakou mají děvky v Amsterdamu v Red Light District, a svítlo tam jen malé světýlko. Další pokyn zněl pootevřít dveře, až budu připravená. Vzala jsem za kliku, ale nic se nestalo, nešlo otevřít. Výborně, jsem tady sotva deset minut a už se mi podařilo zaseknout kliku. V tichu celého salonu (pravděpodobně jsme se tam v tu chvíli nacházeli opravdu jen my dva) bylo moje lomcování klikou celkem dost slyšet. Panika! Nechci tady zůstat uvězněná! Po chvílce mi došlo, že jsem jen otočila klíčem na druhou stranu...

A dál už se všechno děje pomalu i rychle zároveň. Jsem vysvobozená. Usedám na matraci, jako panna před nějakým zasvěcujícím rituálem, a začínám se vážně bát. Masér Slavomír vejde. Má

na sobě jen červený mini sarong kolem pasu a něco jako ledvinku. Vypadá jako ultimátní jogín nebo nějaký fetišista. Napadne mě, že má v té ledvince možná kondomy, a začnu se děsit toho, že by to mohlo být opravdu i s happy endem, a přemítám, jak řeknu, že nechci. Ale o to tam přece vůbec nejde. Nebo snad ano? Nevím. Měla jsem si patřičně nastudovat na internetu, co to vlastně ta tantra masáž je. Mám zaplacenou jen seznamovací verzi. Kdo ví, co to znamená. A co teprve asi znamená ta plná tříhodinová verze. Vlastně vůbec netuším, co mám očekávat, dostala jsem masáž jako dárek od kamarádek, abych se prý uvolnila. Takže to očividně potřebuju. Nijak jsem se na to nepřipravila, jen jsem se telefonicky objednala a oni mi podle věku přiřadili tohohle maséra.

Nejprve přijde na řadu úvodní řeč. Posadí se přímo proti mně. Sarong má ale uvázaný pečlivě, takže i přesto, že sedí v tureckém sedu, nikde nic nevykukuje. Vysvětlí mi, s pečlivou volbou slov, že jsem tam přišla proto, abych se uvolnila, ne, vlastně hlavně proto, abych na všechno zapomněla. Abych zapomněla na celý okolní svět. Jo, to bych ráda. A taky se to na chvilku povede. Začne rozsáhle vyprávět o tom, že tam venku se od nás pořád očekává, abychom se chovali podle určitých vzorců, přičemž používá slovo „adekvátně“. V práci musíme být nejlepší zaměstnanci, doma nejlepší partneři, ale tady a teď prý nemusím být nikdo a nic. Můžu se oddat sama sobě, a především jeho příjemným dotekům. Vysvětluje mi, že teď jsem bohyně a můžu udělat cokoli, protože cokoli, co bohyně udělá, je božské a smí se.

Začínáme úvodním rituálem vestoje. Ještě pořád mám na sobě šátek. Zavírám oči. Klečí mi u nohou a hladí je. Skoro jako by se přede mnou klaněl. Z nártů se pomalu dostane na lýtka, hladí mě v podkolenních jamkách a postupuje dál, respektive výš, na stehna. Potom se však znovu skloní a políbí mi nártý. Každý zvlášť. To je okamžik, kdy se musím kontrolovat, abych se nezačala smát. A obzvlášť u těch nártů jsem konsternovaná, co se to děje a jestli mi nesmrdí nohy, přestože jsem se před chvílí myla.

Teprve potom, co mě takto uctí, se postaví a začne mě hladit i po ostatních částech těla. Po rukou, ramenou, po šíji (tohle slovo jsem vždycky chtěla použít a nyní konečně můžu, protože už vím, kde to je), po lopatkách a zádech, postupně po páteři, hýždích, pak zase zpátky po krku, a tentokrát zepředu, po dekoltu. Trochu zrychleně dýchá a já si říkám, ty vole, to nevím, jestli vydržím. Šeptá mi do ucha, ať si to užiju, a že mi děkuje (?!). Šeptání je trochu nepříjemný, má totiž úlisný hlásek, až se skoro otřepu, když mi do toho ucha promluví. Připomíná mi Jaroslava Duška v Pelíšcích, když se naladuje na sex s Evou Holubovou („Evi, vezmi to do rukou!“). Pak ze mě taktně sundá šátek. Už jsem nahá a on mě hladí trochu i po prsou. Stoupne si za mě, velmi pomalu a něžně si mě opře o jednu svou nohu, moji hlavu si položí na rameno a velice smyslně a pomalu mě zase hladí a já už se opravdu snažím uvolnit. Je to velmi příjemné.

Potom mi zašeptá, ať si lehnu na břicho. Bříško. Zní to tím jeho šeptem tak úchylně, jako kdyby se mě chystal znásilnit pedofil. Ale poslechnu. Lehnu si tak nemotorně, s hlavou na jednu stranu, oči mám celou dobu zavřené, nohy dám jen mírně od sebe, načež on mi je roztáhne. Ou! Co asi bude dál? V duchu se děším a mozek mi pracuje na plné obrátky, ačkoliv bych teď neměla myslet vůbec na nic.

Začíná mi strašně jemně masírovat chodidla a lýtka. Mám jen hodinovou masáž zadní strany, takže toho asi moc nezakusím, ale už jen tohle stojí za to. Připadám si, jako bych až do této chvíle nevěděla, že nějaká lýtka vůbec mám. Poznávám úplně novou část svého těla. Věnuje se jim tak strašně dlouho, je to nádherné, ale zároveň už mám skoro chuť naznačit, že může jít dál. Už se nemůžu dočkat a jsem strašně zvědavá, co bude následovat, protože je to tak moc příjemné. Pomalu se posunuje do podkolenních jamek a na stehna. Doufám, že těm se nebude věnovat tak dlouho jako lýtkům, na to by hodina opravdu nestačila. Ale ne. Ze stehen už se poměrně rychle dostaneme na zadek. Hněte mi pŕlky, ale tak,

že to působí naprosto přirozeně a je to opravdu uvolňující. Jako bych se dotýkala sama sebe tím nejněžnějším způsobem. Jako když jsem si jednou koupila tělový olej s mátou a při jeho natírání jsem se skoro vzrušila.

Pomalinku, polehounku mi zajíždí prsty mezi půlky. Trochu se bojím, abych si neprdla nebo neudělala něco nepatřičného, ale pak si vzpomenu na jeho úvodní promluvu o adekvátnosti a bohyni a je mi to fuk. Uvolňuju se natolik, že dýchám, jako bych spala. Takovým tím nevědomým, hlubokým dechem. Rozevívá mi ruce a já nekladu vůbec žádný odpor. Vezme mi pravou nohu a posune ji do takové poloskrčené polohy. Klečí na mé levé straně a masíruje mě teď takhle z boku. Má tak lepší přístup do, no... Tam. Do jeskyňky, do lasturky. Tato slova bytostně nenávidím, ale do této situace se vyloženě hodí. Už se skoro nemůžu dočkat, až se jí dotkne. Je tak něžný a jemný, až mě samozřejmě napadá, co kdyby mi tohle prováděl některý můj milenec. To bych asi dlouho nevydržela jen tak ležet. Masér mi na začátku připadal skoro až slizkej, teď přemýšlím nad tím, jestli bych řekla stop, kdyby se mě dotýkal nejen rukama.

To je vůbec úvaha k zamyšlení. Ležím nahá někde ve sklepe s naprosto cizím chlapem, kterej je taky nahej (jak jsem nakonec zjistila), smyslně mě tady masíruje a já s tím nemám vůbec žádný problém, ani jsem se moc nestyděla se vysvléct. Vlastně vůbec. Za posledních pár měsíců jsem dala tolika v podstatě neznámým lidem, že tohle nic není. Je pro mě mnohem jednodušší odhalit zadek než duši. Pro spoustu lidí je to dnes jednodušší. Ale tohle je jiná nahota. Nejde o tu, kterou si potřebuju něco dokazovat a z níž křičí chtíč. Před všema těma klukama jsem neměla problém se svlíknout, za neoholený nohy jsem se styděla až dodatečně, protože jsem tak prahla po tom, aby zaplnili tu díru ve mně. Tu fyzickou, ale hlavně tu psychickou. Adam mi řekl, jakou mám skvělou postavu, Marek, tuším, mi ji ráno po všem taky pochválil, a mně to v tu chvíli zalichotilo, ale stejně jsem ke svému tělu nadále přistupovala jako k nástroji.

Ale dneska je to úplně jiná nahota. V jednu chvíli si opravdu připadám jako bohyně. Snad poprvé se nesnažím si tuto myšlenku vnuknout přesvědčováním se o vlastní výjimečnosti nebo nějakou jógovou mantrou. Ležím tady v naprosto nelichotivé poloze, ale jako bych opravdu byla Kleopatru a on můj otrok.

Z rýhy mezi pŕlkami se dostává i víc mezi nohy, a já už každým okamžikem očekávám ten dotek TAM, jenže tam on nikdy nesjede. Pomalu mi krouží prstem okolo, dotýká se mých chloupků a v jednu chvíli možná taky trochu pysků, ale dál nezajde. Nejsem vyloženě vzrušená, nejsem ani moc vlhká, ale hrozně chci, aby se mě tam dotkl. Nakonec mi ještě jede trochu víc nahoru na záda, pak mi smyslně přejíždí po bocích, pevně mě sevře někde zhruba pod rameny a trochu důrazněji sjede oběma rukama zároveň po bocích dolů až na zadek a já si v tu chvíli uvědomuju, že tohle je přesně ono, toužím, aby se mě takhle někdo dotýkal, avšak proto, že mě má rád, ne proto, že si potřebujeme vyventilovat sexuální energii. Tak strašně prahnu po doteku. Jakoby moje tělo bylo vyschlou půdou, co nenasytně hltá vláhu. A tou vláhou výjimečně nemyslím žádný dvojsmysl.

Nechci, aby to skončilo, ale cítím, že už brzy nastane čas jít domů. Dotýká se mě rukama, ale najednou cítím i něco jiného. Tolik prstů přece nemůže mít! Snažím si poslepu uvědomit, jak má rozložené ruce na mém těle, takže toto je ruka, tohle taky, ale co je tohle? Až doma mi došlo, že to byl jeho volně visící penis. Kdybych si to uvědomila hned tam, možná bych se lekla, ale zpětně mi na tom nepřijde nic nechutného nebo pohoršujícího. Patřilo to k tomu.

Něco mi šeptá, ale hraje meditační hudba, a navíc si ležím na uchu, na které líp slyším, takže se nakloní až ke mně, zase mi něco zašeptá do ucha, ale já vůbec netuším co. Nerozumím, ale oduším slovo „počkám“, takže už je asi konec. Otevřu oči a akorát ho spatřím odcházet, sarong nikde, jen silueta nahého chlapa. Zvednu hlavu a ano, na ciferníku už je o hodinu víc. Konec.